

Зов нове балканизације?

Пише: Петрик Бјукенон
четвртак, 21 фебруар 2008 00:45

Када буде избио Велики рат, рече стари Бизмарк, биће то због "неке глупости на Балкану".

28. јуна 1914. Гаврило Принцип је убио надвојводу и наследника аустријског престола Франца Фердинанда у Сарајеву и покренуо низ догађаја који су довели до Првог светског рата.

У пролеће 1999. Сједињене Државе су бомбардовале Србију 78 дана како би приморале њену војску да напусти националну колевку, покрајину Косово. Срби су се борили против албанских сепаратиста Ослободилачке војске Косова (ОВК). И нисмо имали ништа више права да бомбардујемо Београд него што би британска Краљевска морнарица имала права да бомбардује Њујорк током нашег Грађанског рата.

Речено нам је да смо бомбардовали Србију како би зауставили геноцид на Косову. Али геноцида није било. То је била пропаганда. Уједињене Нације су установиле да укупан број Срба и Албанаца погинулих у рату Слободана Милошевића није износио ни 1 одсто погинулих у рату г. Линколна.

Десетине хиљада Албанаца јесте побегло током рата. Међутим, након завршетка рата, десетине хиљада косовских Срба је етнички очишћено из покрајине својих предака а њихове цркве и манастири су разорени и похарани. У том егзодусу, они су изгубили све. Преосталих 120.000 Срба већином је сабијено у енклаве које чувају НАТО трупе.

"У српском манастиру у Пећи," пише Вашингтон пост , "италијански војници чувају светињу коју окружује масивни нови зид који штити старе монахиње од каменица и другог малтретирања од стране етничких Албанаца у пролазу."

У недељу је Косово објавило независност и признато је од стране Европске Уније и председника Буша. Али ово није крај приче. То је тек предговор за нову историју Балкана, регион који већ познаје и превише историје.

Зов нове балканизације?

Пише: Петрик Бјукенон
четвртак, 21 фебруар 2008 00:45

Мешајући се у један грађански рат како би помогли отцепљењу једне древне покрајине, како би створили једну нову нацију која никад пре није постојала, дуж етничких, религијских и племенских линија, установили смо опасан преседан. Муслимански и албански екстремисти већ говоре о Великој Албанији, коју би чиниле од Албанија, Косово и муслиманско-албански делови Србије, Црне Горе и Македоније.

Ако ове албанске мањине буду захтевале право на отцепљење и припајање својим сународницима на Косову, по ком основу бисмо им се супроставили? Неповредивости граница? Шта ако се српска већина у региону Митровице на северу Косова, која не прихвата албанску власт, отцепи и затражи заштиту од својих сународника у Србији?

Да ли би још једном заратили против Србије како би заштитили територијалну целовитост Косова, након што смо одиграли водећу улогу у уништавању територијалне целовитости Србије?

Унутар амерички-спонзорисане федерације Босне и Херцеговине, аутономна Република Српска већ говори о одвајању и уједињењу са Србијом. По ком основу бисмо их у томе спречили?

Амерички рат против Србије био је неуставан, неправедан, и неразуман. Конгрес га никад није одобрио. Србија, наш савезник у оба светска рата, никада нас није напала. Од Срба смо направили непријатеље и од себе одбили Русију, зарад стварање друге муслиманске државе на Балкану.

Мешањем у грађански рат у којем им није био угрожен ни један витални интерес, Сједињене Државе, против којих је повика у Београду једнако гласна колико и одобравање у Приштини, стекле су још једну зависну територију. А наши нови савезници, ОВК, веродостојно су оптужени за трговину људима, продају дроге, ратне злочине и тероризам.

А повика за етничком самоуправом тек почиње да се чује.

Зов нове балканизације?

Пише: Петрик Бјукенон
четвртак, 21 фебруар 2008 00:45

Румунија је одбила да призна нову Републику Косово, из најбољих могућих разлога. Букурешт врши власт над великом мађарском мањином у Трансилванији, коју је добила на истој Париској мировној конференцији 1919. на којој су Хрватска, Словенија и Босна и Херцеговина одвојене од Беча и уједињене са Србијом.

Абхазија и Јужна Осетија, две покрајине које су се одвојиле од Грузије, позивају се на косовски преседан и захтевају признање као независне државе. А пошто наши НАТО експанзионисти журе са укључивањем Грузије у НАТО, ево још једне прилике за потенцијални сукоб између Вашингтона и Москве.

Шпанија се такође успротивила одвајању Косова од Србије, пошто је Мадрид суочен са сличним захтевима од стране баскијских и каталонских сепаратиста.

Муслимански свет ће са ентузијазмом поздравити стварање нове муслиманске државе у Европи на штету српских православних хришћана. Али ће Турска вероватно поново поставити питање зашто ЕУ и Сједињене Државе формално не признају турску републику Северни Кипар. Попут Косова, и она је етнички хомогена заједница, која је објавила независност пре 25 година.

Отцепљено Придњестровље тражи независност од Молдавије, државе притешњене између Румуније и Украјине, а руски председник Путин је запретио да ће признати њу, Абхазију и Јужну Осетију као одговор на западно признавање Косова.

Ако Путин застане, то ће бити зато што схвата да је, од свих европских држава, Русија међу онима које су најугроженије ланчаном балканизацијом коју смо можда поново покренули на Балкану.

19.02.2008.

COPYRIGHT CREATORS SYNDICATE, INC.